

døde Nielsen ikke bare ansatte for Emanationen af Lov af 5te Januar 1851. Ved Lov af 8de Marts 1856 § 20 er der nemlig tillagt Skolelærerne Afgang til Pension af vedkommende communale Fond, saaledes at Pensionen beregnes efter Reguleringssummen for de Embeder, hvori den Paagjældende har været ansat i de sidste 5 Aar, og da der derhos ved Fastsettelsen af Embedernes Reguleringssummer ifølge Lovens § 19 tages Hensyn til samtlige Embedsindtægter, og saa det den Paagjældende for præstelige Forretninger tillagte Offer og Accidentser, maa de som ordinerede Catecheter i Kjøbstæderne ansatte Skolelæreres Afgang til Pension formentligen i det Hele antages ordnet ved bemeldte Lov, da man ved samtidig at ansee dem som geistlige Embedsmænd berettigede til Pension efter de ældre Regler, vilde komme til at tage de samme Indtægter tvende Gange i Betragtning til Pensionsansættelse. Da imidlertid Andragerinden, naar hendes Pensionsberettigelse skal afgjøres efter Loven af 8de Marts 1856, aldeles vil være udelukket fra Pension, idet hendes afdøde Mand først blev ansat under den 30te April 1856, medens Lovens § 20, jfr. § 22, kræver mindst 10 Aars Tjeneste under det offentlige Skolevæsen som Betingelse for Agangen til Pension, og da hendes Stilling er i høj Grad trængende, idet hun til sit eget og sin toaarige Datters Underholdning ifkun har en sikker aarlig Indtægt af ca. 90 Rd., har man troet at burde foreslaae, at der ekstraordinært tilstaaes hende en aarlig Pension af 50 Rd., samt en Opdragelseshjælp af 30 Rd. aarlig til hendes Barn, alt fra den 1ste Juni 1860 at regne, hvilket for 22 Maaneder udgjør 146 Rd. 64 ø.

ad d. Forsaavidt det endelig er foreslaaet, at det Bidrag, som det paahviler forskjellige Justits-embedsmænd at yde til deres Formænds Pensionering, nedsættes for Finantsaaret 1861/62 med 900 Rd., bemærkes Følgende: Fra Cancelliraad Pontoppidan, hvem det ved hans Beskikkelse som Borgermester, Byfoged samt By- og Maadstuefriver i Nykjøbing samt Herredsfoged og Sriver i Nykjøbing Herred paa Følster blev paalagt i et Tidsrum af 12 Aar fra den 1ste Januar 1859 at regne at svare et Bidrag af 900 Rd. aarlig til Formændens Pension, har Ministeriet modtaget et Andragende om, at det ham for Aaret 1861 paahvilende Bidrag maa blive eftergivet, imod at han inden Aarets Udgang indbetaler det resterende Bidrag for forrige Aars October Kvartal, samt at derefter de 10 Aar, hvori han endnu skal udrede Bidraget, regnes fra den 1ste Januar 1862. Andrageren har i denne Anledning oplyst, at den calculerede Indtægt af hans Embede, som i sin Tid er lagt til Grund ved Fastsettelsen af Pensionsbidragets Størrelse, ingenlunde har svaret til Embedets virkelige Indtægter, der have været betydelig ringere og stadig synes at være i Aftagende, og at han derfor for Tiden ikke seer sig istand til at opfylde sine Forpligtelser med Hensyn til Bidragets Erlæggelse. Da Ministeriet maa erkjende Rigtigheden af det af Andrageren fremhævede Misforhold mellem hans Embedes calculerede og virkelige Indtægter, og da man derhos ved strængt at fastholde Fordringen om Bidragets Erlæggelse til rette Forfaldstider, maa frygte for at paasøre ham saadanne pecuniære Forlegenheder, som ville virke hæmmende paa hans Embedsførelse, medens man, ved at indrømme den ansøgte Udsættelse, antager uden at udsætte Statskassen for Tab at kunne komme Andrageren saaledes til Hjælp, at han fremtidig vil kunne erlægge Bidraget regelmæssigere, skal man foreslaae, at det Cancelliraad Pontoppidan for indeværende Aar paahvilende Pensionsbidrag eftergives ham under de af ham andragne Betingelser. Da herved det i Finantsloven opførte Beløb af 4,750 Rd., som det paaligger juridiske Embedsmænd at udrede til deres Formænds Pensionering, nedsættes med 900 Rd., ville Udgifterne til Pensioner være at forøge med et tilsvarende Beløb.

ad § 7.

ad 1. Til Vedligeholdelsesarbejderne paa den regulerede Strækning af Gudenaa mellem Silkeborg og Tange Færge er der ved Finantsloven for 1861/62 bevilget 2,700 Rd., hvoraf en